

Εργατική Δημοκρατία

Εφημερίδα Επαναστατικής Εργατικής Πολιτικής

Για την Ανασυγκρότηση του Παγκόσμιου Κόμματος της Προλεταριακής Επανάστασης (4η Διεθνής)

Στην κρίση και την επίθεση του κεφαλαίου η μόνη απάντηση είναι η μαζική ταξική αντεπίθεση, το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο και η πάλη για τον σοσιαλισμό

Εργάτες, εργάτριες, νέοι και νέες,
Πρωτοπόροι αγωνιστές,

Ύστερα από 35 ολόκληρα χρόνια "δημοκρατικής" λιτότητας, αδιάκοπων θυσιών, απροκάλυπτης καταλήστευσης, ρεμούλας και συστηματικής κατεδάφισης των εργατικών κατακτήσεων και των λαϊκών δημοκρατικών δικαιωμάτων

Ύστερα από 35 χρόνια ψεύτικων προεκλογικών υποσχέσεων για ανάπτυξη και πρόοδο της "εθνικής μας οικονομίας", βουλιάσαμε στη σημερινή κρίση, στο τέλμα, το αδιέξοδο και τον κίνδυνο της χρεοκοπίας, όπως ομολογούν οι ίδιοι οι πρωτεργάτες της κατρακύλας, οι ηγέτες των συγκροτημάτων και των κομμάτων της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας.

* * *

Στα 35 αυτά χρόνια της λεγόμενης "δημοκρατικής μεταπολίτευσης", όλες μας οι θυσίες, όλος ο μόχθος της εργατικής τάξης και του εκμεταλλεμένου λαού, προσφέρθηκαν στο βωμό των καπιταλιστικών κερδών και της δήθεν "ελεύθερης αγοράς". Γέμισαν τα θησαυροφυλάκια μιας χούφτας ντόπιων και ξένων πλουτοκρατών. Αυξάνοντας από την άλλη, τη φτώχεια, την ανεργία

και τη δυστυχία. Και μας έφεραν μπροστά στον κίνδυνο της κατάρρευσης και της χρεοκοπίας, προκαλώντας την αγωνία για το αύριο!

Αποδείχτηκε έτσι, καθαρά, ότι από το δρόμο του καπιταλισμού, από το δρόμο της καταλήστευσης της εργατικής δύναμης, δεν υπάρχει μέλλον, δεν υπάρχει καμιά προοπτική εξόδου της κοινωνίας από το τέλμα, το αδιέξοδο και την αυξανόμενη ανθρώπινη δυστυχία.

Αντίθετα, η αγιάτρευτη κρίση της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας, η διαρκής αποσύνθεση του παγκόσμιου

κεφαλαιοκρατικού συστήματος της μισθοδουλείας και ο εντεινόμενος φόβος της κατάρρευσής του, φανερώνουν καθημερινά την επιτακτική ανάγκη για τη σοσιαλιστική αναδιοργάνωση ολόκληρης της κοινωνίας και της παραγωγικής μηχανής, για την επείγουσα ανάγκη να αναλάβουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι την εξουσία και τη διεύθυνση της οικονομίας, να σχηματιστεί κυβέρνηση εργατών και φτωχών αγροτών αντιπροσώπων, στηριγμένη στη δυναμική κινητοποίηση ολόκληρου του εκμεταλλεμένου λαού και της νεολαίας.

Κι όμως, ύστερα από την τριανταπεντάχρονη αυτή παταγώδη διάψευση των "αναπτυξιακών" καπιταλιστικών προγραμμάτων και των προεκλογικών υποσχέσεών τους, οι αρχηγοί και τα κόμματα της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας, οι "δημοκράτες" και οι "ορθόδοξοι" της δεξιάς, από τη μια, αλλά και οι δήθεν "σοσιαλιστές" της "δημοκρατικής παράταξης" από την άλλη, αντί να παραδεχτούν τη φανερή αποτυχία τους. Κι αντί να παραιτηθούν (όπως θα έκαναν αν είχαν στοιχειώδη δημοκρατική ευαισθησία) εν τούτοις, επιμένουν στη συνέχιση της ίδιας χρεοκοπημένης πολιτικής τους, υπακούοντας στα κελεύσματα των πλουτοκρατικών ομάδων που εκπροσωπούν.

Αμετανόητα πιστοί υπηρέτες του παρακμασμένου, σάπιου και αδηφάγου κεφαλαιοκρατικού συστήματος, Άρρηκτα συνδεδεμένοι με τα συμφέροντα και τις αντιδραστικές επιδιώξεις των ντόπιων και των ξένων ξεζουμιστών της κοινωνίας, Δεμένοι στο άρμα των ιμπεριαλιστικών μηχανισμών της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής (ΕΠΑ). Συνυπεύθυνοι για το τέλμα, τις ρεμούλες και την καταβράθρωση της οικονομίας. Οι ηγέτες της κυβερνητικής δικομματικής εναλλαγής, για να βγουν από το πολιτικό τους αδιέξοδο, κατέφυγαν ξανά στη μανούβρα των πρόωρων βουλευτικών εκλογών, δυο χρόνια μετά τις πρόωρες εκλογές του 2007! Και μας ζητάνε και πάλι την ψήφο. Για να εφαρμόσουν την ίδια και χειρότερη, αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, αυτή που εφάρμοσαν στα προηγούμενα 35 χρόνια! Και με την οποία μας οδήγησαν στην καταστροφική κρίση που ζούμε!

Οι δυο μνηστήρες της κυβερνητικής εξουσίας, με τον γνωστό δημαγωγικό και ανενδοίαστο τρόπο τους, αγωνίζονται α-

πεγνωσμένα και τούτη τη φορά, να μας πείσουν, ότι θα βγάλουν δήθεν την οικονομία και τη χώρα από την κρίση.

Στην πραγματικότητα όμως αυτό που επιδιώκουν και θέλουν κι οι δυο τους να κάνουν (καθένας με τη μέθοδό του) είναι να φορτώσουν στις δικές μας πλάτες, πάνω στη ράχη του εκμεταλλευόμενου λαού, όλα τα σπασμένα της αθεράπευτης κρίσης του εκμεταλλευτικού κεφαλαιοκρατικού συστήματος. Όπως ακριβώς το απαιτούν οι ανάγκες της επιβίωσής του και οι ιμπεριαλιστές συντάιροι.

Καμιά απολύτως αυταπάτη δεν δικαιολογείται. Το παρακμασμένο καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορεί να βγει από την κρίση του, παρά μόνο, σε βάρος των εκ-

μεταλλευόμενων τάξεων. Κι αυτό μονάχα για κάποιο διάστημα.

Η μοναδική πραγματική διέξοδος από το καπιταλιστικό αδιέξοδο, ο μόνος σίγουρος δρόμος για να βγει η κοινωνία από την κρίση και από την αποσύνθεση, είναι η πάλη για την αντικατάσταση του σάπιου καπιταλισμού από τον επαναστατικό σοσιαλισμό της εργατικής τάξης.

Κι αυτό σημαίνει ότι οι εργάτες και κάθε εκμεταλλευόμενος, πρέπει τώρα πια να αρνηθούν την ψήφο τους στα κόμματα του κεφαλαίου, να γυρίσουν αποφασιστικά την πλάτη τους στις ψεύτικες υποσχέσεις των χρεοκοπημένων ηγετών αυτών των κομμάτων της απάτης και να στραφούν προς τ' αριστερά.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΕΜΠΟΔΙΟ

Χωρίς αμφιβολία, το βασικό εμπόδιο, στην ανάπτυξη και στην αποτελεσματικότητα της πάλης των εργαζόμενων (για την απόκρουση και τη συντριβή της κεφαλαιοκρατικής επίθεσης) ήταν και είναι η πολυδιάσπαση των δυνάμεων της αριστεράς. Ο άκρατος καιροσκοπισμός και ο σεχταρισμός που επικρατούν στο κομματιασμένο κομμουνιστικό και ευρύτερα αριστερό κίνημα.

Στα 35 χρόνια της λεγόμενης "δημοκρατικής μεταπολίτευσης". Σ' αυτά τα χρόνια της "δημοκρατικής" καταλήστευσης των εργατών και όλων των εκμεταλλευόμενων. Οι κομματιασμένοι, απροετοίμαστοι και ανοργάνωτοι εργατικοί και λαϊκοί αυθόρμητοι αγώνες, όπως ήταν επόμενο, δεν μπόρεσαν να υπερασπίσουν τις ιστορικές κατακτήσεις του παγκόσμιου εργατικού και επαναστατικού κινήματος. Και να τσακίσουν τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα που συνεχώς προωθούσαν, όχι μονάχα οι μονοκομματικές κυβερνήσεις της δεξιάς και της Πασοκικής "κεντροαριστεράς". Αλλά και οι πολυκομματικές επίσης κυβερνήσεις ανοιχτής ταξικής συνεργασίας. Στις οποίες πρόθυμα συμμετείχαν και οι ηγέτες των κοινοβουλευτικών κομμάτων της νεοεφορμιστικής σταλινογενούς αριστεράς, με τον περιβόητο Ενιαίο Συνασπισμό τους.

Κάθε πρωτοπόρος αγωνι-

στής ξέρει σίγουρα ότι αν δεν υπήρχε η πολυδιάσπαση των δυνάμεων της κομμουνιστικής αριστεράς και του εργατικού μας κινήματος. Κι αν, παρά τη διάσπαση αυτή, κατόρθωναν, οι διάφορες τάσεις του κινήματος, να υπερβούν τον καιροσκοπισμό και τον σεχταρισμό τους. Και να συμφωνήσουν να παλέψουν μαζί για τη δημιουργία του Ενιαίου Ταξικού Μετώπου των εργαζομένων, στη βάση των ζωτικών οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων που έφερε η ληστρική επίθεση των καπιταλιστών. Αν δηλαδή, τα κόμματα και οι οργανώσεις της κομμουνιστικής και της αποκαλούμενης "ανανεωτικής" αριστεράς, ήθελαν και αποφάσιζαν να στηρίξουν στ' αλήθεια τους αυθόρμητους εργατικούς και λαϊκούς αγώνες που ξέσπασαν και ξεσπάνε. Και να τους δόσουν την αναγκαία ενωτική ταξική κατεύθυνση και την ηγεσία και οργάνωση που χρειαζόνταν και χρειαζονται. Αν όλες μαζί οι τάσεις της αριστεράς, αγωνίζονταν πραγματικά για ενωτικά, μαζικά, ελεύθερα εργατικά συνδικάτα, με βάση την εργατική δημοκρατία, των Γενικών Συνελεύσεων. Αν έβαζαν το ταξικό συμφέρον και την ταξική Συμμαχία της εργατικής τάξης και των προλεταριακών εκμεταλλευόμενων μαζών, πάνω από το στενό κομματικό τους συμφέρον. Τότε, ασφαλώς τα πράγματα θα είταν πολύ δύσκολα για την κεφαλαιοκρατική εξουσία και για τους πολιτικούς υπηρέτες της. Τότε, οι μπλε και οι πράσινοι "δημοκράτες" δεν θα μπορούσαν εύκολα να εξαπατούν τους εργαζόμενους. Να διαφθεί-

Εργατική Δημοκρατία

Εφημερίδα της Κίνησης Εργατικής Δημοκρατίας

και Ανασυγκρότησης της 4ης Διεθνούς

Συντάσσεται από Επιτροπή

Υπεύθυνος έκδοσης: Χάρης Σταθάτος

e-mail: xasta@otenet.gr και ergatikidimokratia@yahoo.gr

Διεύθυνση εφημερίδας:

Σωκράτους 79-81, 3ος Όροφος, Αθήνα

Τηλ.: 2109357182 - 2105781385

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν αναγκαστικά

τις απόψεις της Συντακτικής Επιτροπής

Ο αριθμός των σελίδων εξαρτάται από την έκταση της ύλης.

Τεύχος No 56 - Σεπτέμβρης 2009

ρουν εργατικά συνδικαλιστικά στελέχη. Να συγκροτούν και να θρέφουν εργατοπατερικές κλίκες. Και με τη βοήθεια των αντεργατικών νόμων τους να κρατάνε κάτω από τον έλεγχο τους τη ΓΣΕ-Ε, την ΑΔΕΔΥ και τα σημαντικότερα εργατικά συνδικάτα. Γιατί οι αυθόρμητοι αγώνες των εργατικών και λαϊκών μαζών, οργανωμένοι και ενωμένοι σε Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο, θα οδηγούσαν τις κοινωνικές και πολιτικές εξελίξεις σε πορεία ευνοϊκή για την αναγκαία επαναστατική ανατροπή.

Όμως δυστυχώς, κανένα από τα κομμάτια της κομμουνιστικής και της "ανανεωτικής" ή "ριζοσπαστικής" αριστεράς, ως τώρα. Καμιά τάση του εργατικού κινήματος. Δεν είδε την ανάγκη και δεν θέλησε ν' ακολουθήσει τη γνωστή ενωτική τακτική των μπολσεβίκων κομμουνιστών. Την λενινική τακτική της ταξικής συμμαχίας όλων των εργαζόμενων και όλων των οργανώσεων του εργατικού κινήματος. Ενάντια στην επίθεση του καπιταλισμού που βουλιάζει ολοένα στην επιθανάτια κρίση του.

Αδιαφορώντας για τα φανερά καταστροφικά αποτελέσματα της καιροσκοπικής πολιτικής και της σεχταριστικής πρακτικής τους, οι ηγέτες αυτών των κομμάτων και των κομματιδίων (με πρωταγωνιστές τους ηγέτες του ΚΚΕ) τράβηξαν τον μοναχικό τους δρόμο. Καλώντας τις εργατικές μάζες να συνταχθούν με τη δική τους γραμμή και να τους ακολουθήσουν. Κι επειδή αυτές δεν υπάκουσαν και δεν δείχνουν διάθεση να υπακούσουν στις ντιρεκτίβες τους, δεν διστάζουν να ρίχνουν τις δικές τους ευθύνες για τη διάσπαση και την αποδιοργάνωση του κινήματος στους εργαζόμενους που υποτίθεται πως "δεν καταλαβαίνουν".

* * *

Φτάσαμε έτσι και σε τούτες τις πρόωρες εκλογές, σ' αυτή τη νέα κοινοβουλευτική μανούβρα, των δυο μονομάχων διαχειριστών της κλονισμένης εξουσίας του κεφαλαίου, με το κίνημα της αριστεράς τα ίδια χάλια.

Κι όπως είναι καταφάνερο, είναι ακριβώς η πολυδιάσπαση των δυνάμεων της αριστεράς και κυρίως ο έλεγχος και η αποδιοργάνωση του εργατικού κινήματος, που έδωσε ξανά, στα αστικά συγκροτήματα τη δυνατότητα να στήσουν το νέο αυτό σκηνικό παραπλάνησης των συγχυσμένων και φοβισμένων (από την κρίση) εργατο-λαϊκών ανοργάνωτων μαζών. Ω-

στε ν' αποσπάσουν την ψήφο τους και να προωθήσουν, γι' άλλη μια φορά, τα αντεργατικά και αντιλαϊκά σχέδια των ντόπιων και των ξένων εκμεταλλευτών. Φορ-

τώνοντας τα σπασμένα της κρίσης του καπιταλισμού και πάλι στις πλάτες της εργατικής τάξης και ολόκληρου του εκμεταλλευόμενου λαού.

ΨΗΦΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

Ωστόσο, η ηγεσία του ΚΚΕ (που έχει την κύρια ευθύνη για την σημερινή άσχημη κατάσταση του κινήματος) με την προεκλογική της καμπάνια, υποστηρίζει (στα λόγια έστω) την ανάγκη της αντεπίθεσης.

Το σύνθημα αυτό δείχνει γενικά στη σωστή κατεύθυνση: στην επίθεση του κεφαλαίου οι εργάτες και οι άλλοι εκμεταλλευόμενοι πρέπει ν' απαντήσουμε με τη δική μας την ταξική αντεπίθεση. Κι αυτό είναι από καιρό σωστό να γίνει.

Αν λοιπόν τώρα η ηγεσία του ΚΚΕ σκέφτεται στα σοβαρά να κάνει αυτό που δεν έκανε πριν, πρέπει άμεσα από σήμερα να κινητοποιήσει τις οργανώσεις της για την οργάνωση της αντεπίθεσης, ιδιαίτερα στους χώρους που οι εργάτες βρίσκονται αντιμέτωποι με την επίθεση των εργοδοτών τους.

Αυτός θα ήταν ο καλύτερος προεκλο-

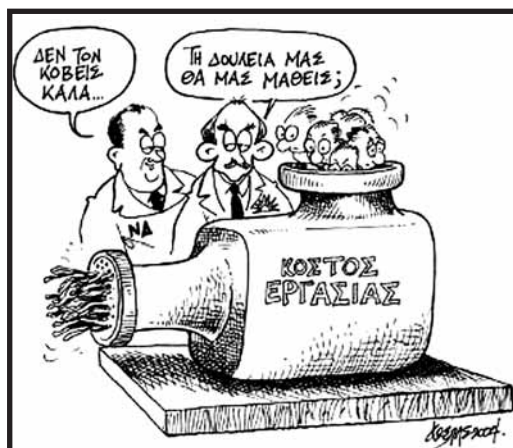
γικός αγώνας και ο πιο πειστικός λόγος για την αύξηση της εκλογικής δύναμης του ΚΚΕ.

Πρέπει όμως να γίνει καθαρό ότι μόνο με τις δυνάμεις του ΚΚΕ και με την όποια αύξηση της εκλογικής του επιρροής, δεν υπάρχει καμιά ελπίδα να αναπτυχθεί η αναγκαία μαζική εργατική και λαϊκή ταξική αντεπίθεση.

Προϋπόθεση επομένως για να γίνει πράξη το σύνθημα της αντεπίθεσης, άμεση κι επιτακτική ανάγκη για το εργατικό κίνημα είναι ν' αποφασίσει η ηγεσία του ΚΚΕ, της ΚΝΕ και του ΠΑΜΕ, να εγκαταλείψει τη σεχταριστική διασπαστική τακτική της και να πάρει την πρωτοβουλία να παλέψει για το Ενιαίο Ταξικό Μέτωπο όλων των τάσεων του εργατικού κινήματος. Χωρίς αγώνα για το Εργατικό Ενιαίο Μέτωπο είναι αδύνατο να συγκροτηθεί πραγματικό μαζικό κίνημα αντεπίθεσης ταξικής, των εργαζόμενων και όλων των εκμεταλλευόμενων.

Όπως καθαρά το είπαμε ήδη, ολόκληρη η ιστορία, η πολιτική και το πρόγραμμα "λαϊκής εξουσίας" της σταλινικής εθνικορεφορμιστικής ηγεσίας του ΚΚΕ, δεν μας εμπνέει καμιά συμπάθεια και καμιά εμπιστοσύνη. Σίγουρα δεν είναι αυτή η ηγεσία, η επαναστατική, που χρειάζεται η εργατική τάξη.

Ξέρουμε όμως καλά ότι οι πρωτοπόροι

εργάτες αγωνιστές που ακολουθούν το ΚΚΕ και οι νέοι της ΚΝΕ, θέλουν κι αυτοί όπως κι εμείς να βαδίσουν στο δρόμο της επαναστατικής ανασύνταξης του εργατικού μας κινήματος. Θέλουν κι αυτοί όπως κι εμείς να δούνε τους αγώνες της εργατικής τάξης να καρπίζονται. Οραματίζονται κι αυτοί όπως κι εμείς τη νίκη του σοσιαλισμού και της εργατικής δημοκρατίας.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι αυτοί οι αγωνιστές θέλουν στ' αλήθεια κι όχι μόνο στα λόγια να παλέψουν για να γίνει πράξη το σύνθημα, το προεκλογικό, της ηγεσίας του ΚΚΕ για την αντεπίθεση, τη μαζική, στους δρόμους, στα εργοστάσια, στα πανεπιστήμια, παντού.

Θέλουμε γι' αυτό να βρεθούμε δίπλα τους, για να ενισχύσουμε τον αγώνα τους. Και να ενώσουμε την πάλη μας

μαζί τους για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, για την ταξική εργατική Συμμαχία, την ενωτική τακτική του λενινικού μπολσεβικισμού.

Για τους λόγους αυτούς, προτείνουμε ψήφο κριτικής υποστήριξης του ΚΚΕ. Δεν δίνουμε όμως κανένα συγχωροχάρτι στη γραφειοκρατική καιροσκοπική και εθνικοεφορμιστική ηγεσία του. Αντίθετα, παλεύοντας για το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο, για τη μαζική ταξική αντεπίθεση. Αποδοκιμάζοντας σταθερά τον κοινοβουλευτικό καιροσκοπισμό και τις σχεταριστικές διασπαστικές πρακτικές. Συνεχίζουμε αταλάντευτα τον αγώνα μας, για μια νέα μαρξιστική - λενινική ηγεσία, για το νέο κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας, το κόμμα της προλεταριακής σοσιαλιστικής επανάστασης.

Διαδώστε - ενισχύστε την Εργατική Δημοκρατία

Η έκδοση της Εργατικής Δημοκρατίας στηρίζεται αποκλειστικά στο υστέρημα λιγοστών αγωνιστών του επαναστατικού μαρξισμού και του εργατικού κινήματος.

Τα πράγματα όμως δυσκολεύουν κάθε μέρα και πιο πολύ. Όλα ακριβαίνουν διαρκώς, η ανεργία μεγαλώνει ασταμάτητα, τα μεροκάματα, οι μισθοί και οι συντάξεις μένουν στάσιμα.

Έτσι, οι ανάγκες του αγώνα ενάντια στην καπιταλιστική μισθοδουλεία κι ενάντια στην εξαθλίωση, μεγαλώνουν κι αυτές επίσης.

Η φωνή της Εργατικής Δημοκρατίας πρέπει να δυναμώνει αδιάκοπα. Η έκδοσή της πρέπει να πυκνώνει.

Αλλά αυτό για να γίνει, είναι απαραίτητο να συμμετέχουν ολοένα και περισσότεροι πρωτοπόροι αγωνιστές εργάτες, στη διάδοσή της, στην οικονομική ενίσχυσή της και στο γράψιμό της.

Σχηματίστε παντού ομάδες υποστήριξης της Εργατικής Δημοκρατίας. Διαβάστε, διαδώστε, ενισχύστε, γράψτε, την εφημερίδα που αγωνίζεται με συνέπεια ενάντια στην ψεύτικη δημοκρατία της κεφαλαιοκρατίας, για να νικήσει η δημοκρατία της εργατικής τάξης, η μόνη αληθινή δημοκρατία των Εργατικών Συμβουλίων.

Οργανωθείτε και παλέψτε μαζί μας: για συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες, για εργατικά συνδικάτα, μαζικά, ενωτικά, δημοκρατικά, χωρίς καμιά εξάρτηση, για να συγκροτήσουμε το Ενιαίο Εργατικό Μέτωπο και να οικοδομήσουμε το επαναστατικό κόμμα της εργατικής εξουσίας, για κυβέρνηση των εργατών και των φτωχών αγροτών με σοσιαλιστικό μεταβατικό πρόγραμμα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ της "ΕΔ" για τις εκλογές

Εργάτες, εργάτριες, νέοι και νέες, Πρωτοπόροι αγωνιστές,

Καμιά εργατική ψήφο στα κόμματα της κεφαλαιοκρατικής εξουσίας. Είναι συνυπεύθυνα για την καταλήστευση μας και για την κρίση.

Με τις πρόωρες εκλογές οι καπιταλιστές και τα κόμματά τους θέλουν να φορτώσουν την κρίση τους στις πλάτες μας.

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ υπέρ της οργανωμένης μαζικής ταξικής **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ** των εργαζομένων και του λαού.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ για το **ΕΝΙΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**, ενάντια στην ληστρική καπιταλιστική επίθεση, όποιο χρώμα κι αν έχει.

ΔΙΝΟΥΜΕ ΨΗΦΟ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΟ ΚΚΕ και καλούμε τους αγωνιστές του να ανταχθούν στην καιροσκοπική και την διασπαστική πολιτική της ηγεσίας του, με τις γνωστές καταστροφικές συνέπειές της.

Η μόνη προοπτική του ταξικού εργατικού αγώνα είναι ο **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** και η **ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ** και όχι η μικροαστική "λαϊκή εξουσία". Τα σταλινικά αυτά κατασκευάσματα έχουν πια χρεοκοπήσει από καιρό.

ΕΜΠΡΟΣ όλοι στον αγώνα, για μια νέα μαρξιστική λενινική ηγεσία. Για την επαναστατική ανασύνταξη του εργατικού και του κομμουνιστικού κινήματος.

Μόνο έτσι ο λαός θα νοιώσει και θα είναι πραγματικά δυνατός. Μόνο έτσι θα νικήσουμε τον σαπισμένο καπιταλισμό